

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 28. stycznia 1916.

Treść: (№ 20. — 23.) 20. Rozporządzenie o sporządzaniu planów podziału przez miejski urząd budowniczy c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia. — 21. Rozporządzenie cesarskie o użyciu części nadwyżek kasowych wspólnych kas sierocych. — 22. Rozporządzenie, dotyczące zakazu przerabiania obojętnych tuszczów na maziowe i klejowe mydła. — 23. Rozporządzenie dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1915, o ściąganiu dodatków do należności spadkowych.

20.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 16. stycznia 1916

o sporządzaniu planów podziału przez miejski urząd budowniczy c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia.

Na mocy artykułu I., § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, zarządza się:

Sporządzone na cele własnego zakresu służbowego plany sytuacyjne miejskiego urzędu budowniczego c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia uznaje się na przyszłość za nadające się do tego, by służyły za podstawę hipotecznych podziałów parcel.

Hochenburger wlr.

Truka wlr.

21.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 24. stycznia 1916

o użyciu części nadwyżek kasowych wspólnych kas sierocych.

Na podstawie § 14., ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Skuteczność ustawy z dnia 3. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 62, w sprawie użycia części nadwyżek kasowych wspólnych kas sierocych, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1916.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wykonanie jego poruczaam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i skarbu.

Wiedeń, dnia 24. stycznia 1916.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Hohenlohe wlr.

Georgi wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Hussarek wlr.

Truka wlr.

Zenker wlr.

Morawski wlr.

Loth wlr.

Spitzmüller wlr.

22.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem spraw
wewnętrznych i za zgodą c. i k.
Ministra wojny z dnia 24. stycznia
1916,**

dotyczące zakazu przerabiania obojętnych tłuszczów na maziowe i klejowe mydła.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wyrobienia maziowego i klejowego mydła z tłuszczów obojętnych, t. j. ze zwierzęcych lub roślinnych tłuszczów i oliwy, które nie zostały odglicerynowane.

§ 2.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będzie władza polityczna pierwszej instancji karała grzywną do 5000 K lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Spitzmüller wlr.

23.**Rozporządzenie Ministrów skarbu
i sprawiedliwości w porozumieniu
z Ministrami spraw wewnętrznych
oraz wyznań i oświaty z dnia
27. stycznia 1916**

dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1916 o ściąganiu dodatków do należności spadkowych.

Dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1916, o ściąganiu dodatków do należności spadkowych, zarządza się, co następuje:

I. Wymiar i opłacanie dodatku.**§ 1.**

Wysokość dodatku do należności spadkowych od majątku ruchomego, nie podlegającego postępowaniu sądowemu (§ 31., ustęp 2., rozporządzenia ministerjalnego z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 397), stosuje się do wysokości dodatku, któryby należało zapłacić w razie postępowania sądowego (§ 1., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego). W razie substytucji powierniczej jest dla wysokości dodatku do należności spadkowej od przypadnięć ruchomego majątku na rzecz substytutu miarodajna wysokość dodatku za przypadnięcie na rzecz pierwszego nabywcy; to samo odnosi się do przypadnięć, zależnych od spełnienia się warunku lub upływu terminu przy nastaniu warunku, terminu początkowego i końcowego.

§ 2.

Przeniesienie postępowania spadkowego na inny, jak oznaczony w § 1., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego sąd (delegacja) jest dla wysokości dodatku bez znaczenia.

§ 3.

Przy obliczaniu dodatku nie zaokrągla się kwoty należności spadkowej, do której należy dodatek uiszczyć. Ułamki halerczy, które wynikną przy obliczaniu, należy pominąć.

§ 4.

(1) Jeśli według postanowień § 1. rozporządzenia cesarskiego należy do poszczególnych części przypadnięcia zastosować rozmaite stopy procentowe dla dodatków lub gdy według postanowień § 2. rozporządzenia cesarskiego dodatki, które ma się ściągać od poszczególnych części przypadnięcia wpływają do funduszu kilku krajów, należy czystą wartość każdej poszczególniej z tych częściowych kwot przypadnięcia ustalić osobno i wymierzyć kwotę częściową należności spadkowej, przypadającą stosunkowo na każdą z tych wartości.

(2) Jeśli majątek nieruchomy i ruchomy tego samego spadku podlega różnym stopom procentowym dla dodatku, to przy obliczeniu dodatku do należności spadkowej od przypadnięcia rzeczy nieruchomych rozszczenia, które przysługują osobom trzecim wobec nabywcy z zapisów lub praw do do części obowiązkowej, należy traktować jak długi i ciężary, bez ujmij dla należności spadkowej wraz z dodatkiem, którą należy uiszczyć od zapisu lub części obowiązkowej.

(3) W wypadkach, przewidzianych w obydwu poprzednich ustępach, należy co do odliczenia

długów i ciężarów zastosować odpowiednio przepisy § 22., ustępy 1., 2. i 4., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278.

(1) Prawa użytkowania i używania rzeczy nieruchomości mają przy zastosowaniu rozporządzenia cesarskiego to znaczenie, co rzeczy nieruchome i należy je uważać za znajdujące się w tym samym obszarze, w którym znajduje się rzecz obciążona.

§ 5.

(1) Dodatki do należitości spadkowych, które mają być uiszczone w znaczkach stempłowych, należy uiszczyć również w znaczkach stempłowych. Należy tu zastosować postanowienia § 44., ustępy 2. do 5. i § 45. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 397.

(2) We wszystkich innych wypadkach winna władza skarbową wymierzyć dodatki z urzędu według przepisów, obowiązujących dla należitości spadkowych i uiszczyć je wprost do kasy państwowej, u której uiszcza się także należitości spadkowe.

§ 6.

Ustanowione w § 1., ustęp 2. rozporządzenia cesarskiego dla przypadnień na rzecz fundacji na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne uwolnienie od dodatków przysługuje także wszystkim innym przypadnieniom, którym przyznaje się ulgę należitościową według uwag 6, 7 i 8 do pozycji 1 i 2 taryfy rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278.

II. Przekazanie i rozdzielanie dodatków.

§ 7.

(1) Łączną kwotę uiszczonych bezpośrednio lub w znaczkach stempłowych dodatków, która ma według § 2. rozporządzenia cesarskiego przypaść funduszom kraju, przekaże tym funduszom krajowa władza skarbową, w której okręgu urzędowym one się znajdują; przekazanie uiszczonych bezpośrednio dodatków ma nastąpić po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, a przekazanie dodatków uiszczonych w znaczkach pocztowych, po upływie każdego kwartalu. Delegacja sądu do postępowania spadkowego (§ 2.) jest bez znaczenia dla kwestyi, na rzecz których funduszów ma nastąpić przekazanie dodatku.

(2) Sąd przeprowadzający postępowanie zawiadomi urząd rejestrowy (urząd podatkowy, kasę skarbową, urząd wymiaru należitości), w okręgu

którego sąd ma swoją siedzibę, o uiszczeniu dodatku w znaczkach stempłowych. Jeśli dodatek ma według § 2. rozporządzenia cesarskiego przypaść funduszom innego kraju, jak tego, w którym sąd ma swą siedzibę, to sąd w swym zawiadomieniu do urzędu rejestrowego poda kraj, którego funduszom dodatek należy przekazać.

(3) Jeśli dodatek wpłynął poza granicami kraju, do którego funduszów ma on być przekazany, to krajowa władza skarbową, w którego okręgu urzędowym dodatek został bezpośrednio lub w znaczkach stempłowych uiszczony, przekaże kwotę dodatku wymienionej w ustępie 1. krajowej kasie skarbowej w celu przekazania.

(4) Jeśli się zwraca stronie dodatek, którego przekazanie już nastąpiło, to zwróconą kwotę należy odliczyć przy przekazaniu dodatków, które później wpłynęły.

§ 8.

Jeśli w którym kraju istnieje tylko jeden fundusz rodzaju, oznaczonego w § 2. rozporządzenia cesarskiego, to należy mu przekazać łączną kwotę wpływu dodatków, a mianowicie:

1. W Księstwie Bukowiny funduszowi szkolnemu;
2. w Królestwie Dalmacyi funduszowi pensyjnemu nauczycieli;
3. w uksiążęconem Hrabstwie Gorycyi i Gradyjski funduszowi szkolnemu;
4. w Margrabstwie Istrii funduszowi pensyjnemu nauczycieli;
5. w Księstwie Karyntyi funduszowi szkolnemu;
6. w Księstwie Krainy funduszowi szkolnemu;
7. w Arcyksięstwie Austrii powyżej Anizy krajowemu funduszowi szkolnemu;
8. w Księstwie Solnogradu funduszowi pensyjnemu nauczycieli;
9. w Księstwie Śląsku funduszowi krajowemu Księstwa;
10. w uksiążęconem Hrabstwie Tyrolu funduszowi szkolnemu;
11. w kraju Przedarulanii funduszowi szkolnemu.

§ 9.

(1) Jeśli w którym kraju istnieje więcej funduszów rodzaju, wymienionego w § 2. rozporządzenia cesarskiego, to o ile ustawodawstwo krajowe niczego innego nie zarządza, należy łączną kwotę dodatków, które wpłynęły na korzyść funduszów kraju, podzielić pomiędzy poszczególne fundusze według następującego klucza:

Kraj	Z łącznej kwoty wpływu dodatków na rzecz funduszy odnośnego kraju należy przekazać:	
Królestwo Czech	funduszowi szkolnemu	88,5 %
	funduszowi szpitalnemu (funduszowi świeckich fundacji) w Pradze	11,5 %
Królestwo Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim	funduszowi szkolnemu krajowemu	85,5 %
	funduszowi szpitalnemu we Lwowie	14,5 %
Margrabstwo Moraw	funduszowi szkolnemu	82,5 %
	lokalnemu funduszowi szpitalnemu w Bernie	17,5 %
Arcyksięstwo Austrii poniżej Anizy	krajowemu funduszowi szkolnemu	29 %
	krajowemu funduszowi ubogich	4,5 %
	wiedeńskiemu c. k. funduszowi szpitalnemu	25,5 %
	wiedeńskiemu powszechnemu funduszowi zaopatrzenia	38,5 %
	funduszowi gminnemu c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia	2,5 %
Księstwo Styrii	pensyjnemu funduszowi nauczycieli	68,5 %
	styryjskiemu głównemu funduszowi ubogich w Graacu	31,5 %
Bezpośrednio podległe miasto Tryest z okręgiem	funduszowi szkolnemu	45,5 %
	funduszowi gminnemu gminy miasta Tryestu (dla wydatków szpitalnych)	54,5 %

(2) Wynikłych przy rozdzieleniu ułamków halеры nie uwzględnia się.

III. Stosunek do innych przepisów należnościowych.

§ 10.

Do ustanowionych w § 1. rozporządzenia ministeryalnego dodatków do należności spadkowych mają odpowiednie zastosowanie postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278, i rozporządzenia

ministeryalnego z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 397, oraz wszystkie utrzymane w mocy poprzednie przepisy, o ile one obowiązują dla należności spadkowych.

§ 11.

Do wymienionej w § 44., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 397, najwyższej kwoty 50 K, do której należy należności spadkowe uiszczać w znaczkach stempłowych, nie dolicza się dodatku do należności spadkowych.

§ 12.

Postanowienie uwagi 5 do pozycji 1, taryfy rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278, należy zastosować w ten sposób, że od kwoty wartości przypadnięcia po odliczeniu należności spadkowej wraz z dodatkiem nie może zostać nigdy mniej, jak od najwyższej kwoty wartości najbliższego niższego stopnia taryfy po potrąceniu przypadającej na tę ostatnią należności spadkowej wraz z dodatkiem.

§ 13.

Postanowienia § 1., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego nie narusza przepisów o wymiarze i ściąganiu dodatku miejskiego, przewidzianego w ustawie z dnia 15. marca 1866, Nr. 5, Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy, i w artykułach VIII i XVI ustawy z dnia 19. grudnia 1890, Nr. 45, Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy, o tyle, iż dodatek należy uiszczać od należności od nieruchomości, od należności od nieopłatnych przeniesień majątku między żyjącymi i od ekwiwalentu należnościowego.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 14.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia. Należy je zastosować we wszystkich wypadkach, w których ma zastosowanie rozporządzenie cesarskie z dnia 30. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1916.

Hohenlohe wlr.
Hussarek wlr.

Hochenburger wlr.
Leth wlr.